

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- wydanie postanowienia stwierdzającego nieważność decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 1 września 2022 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) o odmowie pełnego ujawnienia korespondencji i wymiany dokumentów między Europejskim Bankiem Centralnym a Irlandią w odniesieniu do decyzji Europejskiego Banku Centralnego nr 2013/211/UE⁽¹⁾ zgodnie z wnioskiem skarżącego;
- wydanie postanowienia przewidującego zapłatę kosztów postępowania poniesionych przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 1 lit. a) tiret czwarte decyzji Europejskiego Banku Centralnego nr 2004/258/WE⁽²⁾. Pozwana popełniła błąd, odmawiając skarżącemu dostępu do żądanych informacji ze względu na to, że całkowite lub częściowe ujawnienie dokumentów naruszyłoby interes publiczny polegający na ochronie integralności banknotów euro.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 4 lit. l) lit. c) decyzji 2004/258. Pozwana popełniła błąd, odmawiając skarżącemu dostępu do żądanych dokumentów, w całości lub w części, ze względu na to, że wymiana poglądów między EBC a krajowymi bankami centralnymi dotyczyła poufnych informacji chronionych przez prawo wspólnotowe.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 4 decyzji nr 2004/258/WE. Pozwana popełniła błąd, nie stwierdzając istnienia nadrzędnego interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem, gdy wnioskodawca zażądał dokumentów w ramach postępowania sądowego, a odmowa ujawnienia uniemożliwiła lub utrudniła wykonanie prawa do informacji na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE⁽³⁾.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja nie zawiera wystarczającego uzasadnienia odmowy dostępu do żądanych dokumentów.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza prawo do dobrej administracji i prawo do skutecznego środka prawnego na podstawie, odpowiednio, art. 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego nr 2013/211/UE z dnia 19 kwietnia 2013 r. w sprawie nominałów, parametrów, reprodukcji, wymiany i wycofywania banknotów euro (wersja przekształcona) (EBC/2013/10) (Dz.U. 2013, L 118, s. 37).

⁽²⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego nr 2004/258/WE z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2004/3) (Dz.U. 2004, L 80, s. 42).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142 z 1.6.2012, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2022 r. – Gemelli/Parlament

(Sprawa T-804/22)

(2023/C 94/44)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Vitaliano Gemelli (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: M. Merola, avvocato)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że środek, o którym skarżący został poinformowany w komunikacie wydanym przez kierownika wydziału ds. wynagrodzeń i uprawnień socjalnych posłów w dyrekcji ds. finansowych i socjalnych posłów w Dyrekcji Generalnej ds. Finansów Parlamentu Europejskiego w sprawie ponownego określenia uprawnień emerytalnych z tytułu zaprzestania aktywności, doręczonym listem poleconym (nr D311148) w dniu 13 października 2022 r., na mocy którego Parlament Europejski ponownie obliczył jego uprawnienia emerytalne z tytułu zaprzestania aktywności i nakazał zwrot wypłaconej kwoty na podstawie poprzedniego ustalenia wysokości emerytury, nie istnieje lub uchylenie go w całości;
- nakazanie Parlamentowi Europejskiemu zwrotu wszystkich kwot niesłusznie wstrzymanych, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia dokonanego potrącenia, i zobowiązanie Parlamentu Europejskiego do wykonania wydanego wyroku i do podjęcia wszelkich inicjatyw, aktów lub środków koniecznych do zapewnienia natychmiastowego i pełnego przywrócenia pierwotnej wysokości świadczenia emerytalnego;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku właściwości organu wydającego akt niekorzystny, naruszenia istotnych wymogów proceduralnych ze względu na brak uzasadnienia, i, co tym idzie, naruszenia art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi dotyczący braku podstawy prawnej i błędnego zastosowania art. 75 przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego naruszenia zasady pewności prawa, zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i praw nabytych, i, co za tym idzie, naruszenia art. 1 protokołu dodatkowego do Europejskiej konwencji praw człowieka.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2022 r. – Graziani/Parlament

(Sprawa T-805/22)

(2023/C 94/45)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Carlo Alberto Graziani (Fiesole, Włochy) (przedstawiciel: M. Merola, avvocato)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że środek, o którym skarżący został poinformowany w komunikacie wydanym przez kierownika wydziału ds. wynagrodzeń i uprawnień socjalnych posłów w dyrekcji ds. finansowych i socjalnych posłów w Dyrekcji Generalnej ds. Finansów Parlamentu Europejskiego w sprawie ponownego określenia uprawnień emerytalnych z tytułu zaprzestania aktywności, doręczonym listem poleconym (nr D311142) w dniu 13 października 2022 r., na mocy którego Parlament Europejski ponownie obliczył jego uprawnienia emerytalne z tytułu zaprzestania aktywności i nakazał zwrot wypłaconej kwoty na podstawie poprzedniego ustalenia wysokości emerytury, nie istnieje lub uchylenie go w całości;